Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

24. aprill 2015 *

Ajutiste meetmete kohaldamine — Kaitstud geograafilise tähise registreerimine — „piadina romagnola/piada romagnola” — Kohaldamise peatamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine

Kohtuasjas T-43/15 R,

CRM Srl, asukoht Modena (Itaalia), esindajad: advokaadid G. Forte, C. Marinuzzi ja A. Franchi,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Bianchi ja J. Guillem Carrau,

kostja,

mille ese on nõue peatada komisjoni 24. oktoobri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1174/2014, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (KGT)] (ELT L 316, lk 3), kohaldamine,

ÜLDKOHTU PRESIDENT

on andnud järgmise

määruse [1]

Kohtuvaidluse taust

1 Hageja CRM Srl on Itaalia ettevõtja, kes tegeleb alates aastast 1974 leivalaadsete pagaritoodete ja eelkõige mitut sorti *piadina romagnole* valmistamisega. Tegemist on Itaalia pärimusköögi toiduga, mis kujutab endast nisujahust, searasvast või oliiviõlist ning soolast ja veest valmistatud lehtleiba, mis traditsiooniliselt küpsetatakse kas keraamilisel alusel või metallist või kivist plaadil. Lehtleib murtakse kokku ja selle võib täita kas magusa või soolase täidisega. Hageja kirjelduse kohaselt on ta toiduainetetööstuse sektori juhtiv ettevõtja, kes on kõige suurem *piadina*'de tootja Itaalias. Ta turustab oma tooteid enda kaubamärgi all või teiste jaemüüjate kaubamärkide all ning tema klientide hulka kuuluvad kõige olulisemad jaemüügiketid Itaalias.

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

1 — Esitatud on üksnes käesoleva kohtumääruse need punktid, mille avaldamist peab Üldkohus otstarbekaks.

2 Hageja kardab, et kuna komisjoni 24. oktoobri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1174/2014, millega registreeritakse kaitstud päritolunimetuste ja kaitstud geograafiliste tähiste registris nimetus [Piadina Romagnola/Piada Romagnola (KGT)], (ELT L 316, lk 3; edaspidi „vaidlustatud määrus") lubab nimetust „romagnole" kasutada ainult sellise *piadina*/*piada* kohta, mis on toodetud kaitstud geograafilises piirkonnas, siis muutub selle tagajärjel tema tavapärane majandustegevus võimatuks, sest tema tootmisüksus asub väljaspool seda piirkonda.

3 Kaitstud geograafilise tähise (edaspidi „KGT") registreerimismenetlusel on kaks osa ja käesoleval juhul tähtsust omaval ajavahemikul reguleerisid seda menetlust nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrus (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta (ELT L 93, lk 12) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT L 343, lk 1). Menetluse esimene osa on seotud selle liikmesriigiga, kust kõnealune toit pärit on. See liikmesriik algatab menetluse, esitades registreerimistaotluse ja valmistades ette dokumendid, mis tõendavad seost asjaomase toote ja kaitsepiirkonna vahel. Seejärel toimub menetluse teise osa raames taotluse kriteeriumite kontroll ja paikapidavuse kindlakstegemine komisjoni poolt. Menetluse selles osas uuritakse registreerimistaotlust ja selle avaldamist võimaliku vastuväidete esitamise menetluse seisukohalt. Haldusmenetlus lõpetatakse KGT avaldamisega Euroopa Liidu Teatajas või otsusega keelduda sellisest avaldamisest.

4 KGT „piadina romagnola/piada romagnola" (edaspidi „piadina romagnola") registreerimistaotluse esitas Itaalia ametiasutusele 2011. aastal selle toote edendamisega tegelev rühm määruse nr 510/2006 alusel. Itaalia ametiasutus korraldas avaliku koosoleku, et kontrollida, kas esitatud spetsifikaat on vastavuses asjaomase toote traditsioonilisele valmistusviisiga, ning avaldas pärast seda 28. jaanuaril 2012 registreerimistaotluse projekti Gazzetta ufficiale della Repubblica italianas (GURI, Itaalia Vabariigi ametlik väljaanne).

5 See avaldamine kutsus esile arvukalt vastuväiteid organisatsioonidelt, kes esindavad kohalikult müüdavate *piadina*'de käsitööna valmistajaid. Need organisatsioonid ei olnud nõus sellega, et kavandatava KGT puhul samastatakse tööstuslikult toodetud *piadina* käsitööna valmistatud ja kohalikult müüdava *piadina*'ga. Sellegipoolest esitas Itaalia ametiasutus 11. detsembril 2012 komisjonile taotluskinnituse vaidlusaluse KGT registreerimiseks ja koos sellega toote spetsifikaadi.

6 Hageja esitas 29. märtsil 2013 Tribunale amministrativo regionale del Laziole (Lazio (Itaalia) piirkondlik halduskohus; edaspidi „TAR") kaebuse Itaalia registreerimismenetluse toimingute ja eelkõige *piadina romagnola* spetsifikaadi tühistamise nõudes, mille põhjenduseks ta tugines määruse nr 510/2006 rikkumisele sellega, et puudub seos esiteks kaitstud piirkonna ja tööstustoote *piadina romagnola* ning teiseks tööstustoote ja käsitööndustoote vahel. TAR-is toimunud menetluse käigus asendas Itaalia ametiasutus toote spetsifikaadi uue versiooniga.

[…]

8 TAR rahuldas 15. mai 2014. aasta otsusega hageja kaebuse ja tühistas eelkõige toote spetsifikaadi ning kohustas Itaalia ametiasutusi seda ümber sõnastama. Nimelt leidis TAR, et kaitset vääriv maine saab olla vaid käsitööndusliku tootel, mitte asjaomase toote tööstuslikul tootmisel. Itaalia kehtiva õiguse kohaselt jõustus see otsus kohe.

9 Mõned päevad pärast selle otsuse kuulutamist avaldas komisjon 21. mail 2012 (EÜT C 153, lk 9) määruse nr 1151/2012 artikli 50 lõike 2 punkti a alusel vaidlusaluse KGT registreerimistaotluse, märkides, et pärast seda avaldamist on õigus esitada taotlusele vastulause nimetatud määruse artikli 51 alusel. Hageja teatas 22. mai 2014. aasta kirjaga komisjonile TAR-i 15. mai 2014. aasta otsusest, millega tühistati Itaalia ametiasutuse esitatud spetsifikaat, mistõttu Itaalia ametiasutus pidi spetsifikaadi ümber sõnastama, piirates vaidlusaluse KGT ulatuse käsitööndusliku toodetud *piadina romagnola*ga. Hageja väitel tuli seetõttu tühistada 21. mai 2012. aasta avaldamine. Vastuseks sellele kirjale märkis komisjon

10. juunil 2014, et registreerimistaotlus avaldati selleks, et sellele saaks vajaduse korral esitada vastulause, ning et Itaalia kohtu otsuse võimalikule mõjule peavad hinnangu andma Itaalia pädevad ametiasutused.

10 Eelkõige TAR-i 15. mai 2014. aasta otsuse tagajärgede üle hageja, komisjoni ja Itaalia ametiasutuse vahel toimunud hilisema kirjavahetuse käigus kinnitas nimetatud ametiasutus oma tahet seda menetlust jätkata ning täpsustas, et on esitanud Consiglio di Statole (kõrgeim halduskohus, Itaalia) kaebuse TAR-i otsuse peale ning taotluse peatada selle täitmine. Kaebemenetluses liitis Consiglio di Stato põhiküsimuse TAR-i otsuse täitmise peatamise küsimusega ning märkis, et ei kavatse rahuldada hageja taotlust esitada asjas küsimus Euroopa Kohtule.

11 Selles olukorras võttis komisjon 24. oktoobril 2014 vastu vaidlustatud määruse, mille tagajärjel ei olnud hagejal enam lubatud kasutada nimetust „piadine romagnole” enda Modenas (Itaalia) toodetud toodete jaoks selle tõttu, et kõnealune linn ei asu kaitstud geograafilises piirkonnas. Vaidlustatud määrus avaldati Euroopa Liidu Teatajas 4. novembril 2014.

Menetlus ja poolte nõuded […]

13 Üldkohtu kantseleisse 20. veebruaril 2015 esitatud eraldi dokumendiga esitas hageja käesoleva ajutise meetme kohaldamise taotluse, milles ta sisuliselt palub Üldkohtu presidendil:

— peatada vaidlustatud määruse kohaldamine Üldkohtu kodukorra artikli 105 lõike 2 teise lõigu alusel kuni käesoleva ajutise meetme kohaldamise menetluse lõpuni ja igal juhul kuni põhikohtuasjas Üldkohtu otsuse tegemiseni.

[…]

Õiguslik käsitlus […]

21 Hageja väidab, et käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmise korral tekib talle oluline ja korvamatu kahju. Kuna vaidlustatud määrus on vahetult täidetav, siis on tal keelatud toota ja turustada *piadina*'sid märkega „romagnole”. Hageja hinnangul ei ole tekkiv kahju üksnes rahaline, kuna vaidlustatud määrus kahjustab ka tema mainet ja õigust oma nime kaitsele ning lisaks väljavaateid sõlmida lepinguid, mille kõige tulemuseks on pöördumatu klientide ja turuosa kaotus. Hageja väitel mõjutab see tema käivet 40% ulatuses.

[...]

29 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on liidu akti täitmise peatamise taotluse kontekstis ajutise meetme kohaldamise taotluse rahuldamine põhjendatud üksnes juhul, kui kõnealune akt on väidetud olulise ja korvamatu kahju tekkimise määrav põhjus (vt kohtumäärus, 7.3.2013, EDF *vs.* komisjon, C-551/12 P(R), EKL, EU:C:2013:157, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika). Taolise juhtumi puhul peab kohtupraktika kohaselt kahju tekkima ainuüksi vaidlusaluse akti tagajärjel, mitte ajutise meetme kohaldamist taotleva poole hoolsuskohustuse täitmata jätmise tõttu (kohtumäärus, 15.7.2008, CLL Centres de langues *vs.* komisjon, T-202/08 R, EU:T:2008:293, punkt 73; vt selle kohta samuti kohtumäärused, 28.5.1975, Könecke *vs.* komisjon, 44/75 R, EKL, EU:C:1975:72, punkt 3, ja 22.4.1994, komisjon *vs.* Belgia C-87/94 R, EKL, EU:C:1994:166, punktid 38 ja 42). Samast kohtupraktikast tuleneb, et kui ajutise meetme kohaldamist taotlev pool ei tõenda, et tegutses mõistlikult ja pädevalt ettevõtjalt nõutava hoolsusega, peab ta ise kandma kahju, mis tema väitel võib ohustada tema püsimajäämist või mõjutada pöördumatult tema turuseisundit (vt selle kohta kohtumäärus, 1.2.2001, Free Trade Foods *vs.* komisjon, T-350/00 R, EKL, EU:T:2001:37, punktid 50, 51 ja 59, ning eespool viidatud kohtumäärus CLL Centres de langues *vs.* komisjon, punkt 74).

30 Käesoleval juhul nähtub kohtuasja toimikust, et väidetav olulise ja korvamatu varalise ja ka mittevaralise kahju tekkimine rajaneb eeldusel, et vaidlustatud määrus keelab hagejal kasutada oma *piadina*'de müümisel nimetust „romagnole", seades ta ebasoodsamasse olukorda võrreldes konkurentidega, kelle tegevuskoht asub kaitstud geograafilises piirkonnas ja kes seega võivad oma *piadina*'de turustamisel jätkuvalt seda nimetust kasutada.

31 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud, et tegutses mõistlikult ja pädevalt ettevõtjalt nõutava ootuspärase hoolsusega. Nimelt jättis ta kasutamata kohaldatavates õigusnormides ette nähtud võimaluse taotleda luba kasutada üleminekuperioodil jätkuvalt enda *piadina*'de turustamisel nimetust „romagnole".

32 Sellega seoses olgu meenutatud, et vaidlusaluse KGT siseriiklik registreerimismenetlus algatati Itaalia ametiasutuses 2011. aastal ning viimane lõpetas selle 11. detsembril 2012 toimiku komisjonile edastamisega (vt eespool punktid 4 ja 5), nagu on märgitud ka TAR-i 15. mai 2014. aasta otsuses (vt eespool punkt 8), millele hageja korduvalt tugineb. Tähtsust omaval ajavahemikul reguleeris seda siseriiklikku menetlust määrus nr 510/2006. Vastavalt selle määruse artikli 5 lõigetele 5 ja 6 oli Itaalia Vabariigil, kes vastuväidete menetluse, mille käigus oli õigustatud isikutel võimalus esitada oma vastuväited registreerimistaotlusele, algatamiseks kohustatuna – ja seda ka tegelikult teinuna – luba kehtestada ajutiselt ja liikmesriigi tasandil kaitse hageja poolt nimetuse „romagnole" kasutamisele ning näha ette vastav kohanemisperiood tingimusel, et hageja on vähemalt eelneva viie aasta jooksul seda nimetust pidevalt kasutades oma *piadina*'sid õiguspäraselt turustanud ning on „sellekohase väite esitanud [….] siseriikliku vastuväidete esitamise menetluse käigus".

33 TAR-i 15. mai 2014. aasta otsuses on otsesõnu öeldud, et erinevalt teistest ettevõtjatest ei osalenud hageja siseriiklikus vastuväidete esitamise menetluses ja et sellise tegevusetuse tõttu oli võimatu kehtestada kohanemisperioodi, kuivõrd hageja ei esitanud enda konkreetseid nõudeid selleks ette nähtud menetluse raames. Järelikult laskis hageja, kes kiidab end kui juba aastakümneid igat liiki *piadina romagnole* valmistajat ja seega vastab ilmselgelt nimetatud artikli 5 lõigetes 5 ja 6 ette nähtud tingimustele, mööda võimaluse hoida enda tegevusega ära kahju tekkimine, mis ta enda väitel kardab. Nimelt reguleeris pärast toimiku komisjonile edastamist viimase poolt läbiviidavat menetlust tähtsust omaval ajavahemikul määrus nr 1151/2012, mis jõustus 3. jaanuaril 2013. Komisjoniga toimunud kõneluste raames oleks hageja saanud selle määruse artikli 15 lõigete 1 ja 2, kohaldatuna koos artikli 49 lõikega 3, alusel taotleda üleminekuperioodi kehtestamist kuni viieteistkümneks aastaks, et tema jaoks faktiliselt pikeneks eelmainitud siseriikliku menetluse käigus Itaalia ametiasutuse poolt ette nähtud kohanemisperiood. Kuid kuna hageja jättis selles siseriiklikus menetluses osalemata, siis minetas ta võimaluse õigusele jätkata oma *piadina*'de turustamist nimetuse „romagnole" all. Peale selle – ehkki siseriiklikus menetluses osalemine ei ole iseenesest komisjoni poolt üleminekuperioodi kehtestamise vajalik eeltingimus – ei saa jätta märkimata, et igal juhul ei nähtu toimikust, et hageja oleks komisjonile vastavasisulise taotluse esitanud ja et see oleks tagasi lükatud.

34 Järelikult peab hageja, kes ei ole tõendanud, et tegutses mõistlikult ja pädevalt ettevõtjalt nõutava hoolsusega, ise kandma nii varalise kui mittevaralise kahju, mis ta enda väitel kardab.

[…]

44 Olgu lisatud, et ajutise meetme kohaldamise taotluses on hageja ise maininud enda poolt finantsettevõtja Finrec kaudu kontrollitavat tütarettevõtjat, nimelt äriühingut Commerciale Europa, mis kuulub seega „samasse kontserni". Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul ei jää muud üle, kui tuvastada, et hageja kuulub kontserni. Kui hageja neil asjaoludel soovib õiguspäraselt tugineda olulise ja korvamatu varalise kahju tekkimise ohule, peab ta esitama andmed selle kontserni, millesse ta kuulub, suuruse, kogukäibe ja tunnuste kohta.

45 Nimelt sõltub hinnang hageja tegelikule finantsolukorrale vastusest küsimusele, kas tal objektiivselt on täiendavaid rahalisi vahendeid selle kontserni, millesse ta kuulub, finantsressursside arvelt. Hageja kontserni kuulumise üksikasjalikud tingimused on olulised tõendid käesoleva ajutise meetme kohaldamise taotluse kiireloomulisuse uurimisel (vt selle kohta kohtumäärus, 10.6.2014, Stahlwerk Bous *vs.* komisjon, T-172/14 R, EU:T:2014:558, punkt 21). Esitatud ajutise meetme kohaldamise taotluses ei ole hageja viidanud enda kontserni finantsvõimekusele ega oma kapitali ja aktsionäride struktuurile, samas kui sellekohased täpsustused oleksid vajalikud, arvestades et internetis kättesaadavate allikate andmetel Modenas hagejaga samal aadressil asuv äriühing Finrec SpA näib tegelikult eksisteerivat ja turul tegutsevat.

[…]

47 Kuna seega puuduvad ajutise meetme kohaldamise üle otsustaval kohtunikul paikapidavaks võrdluseks vajalikud tõendid, ei ole tal võimalik kindlaks teha, kas väidetav käibe vähenemine 40% võrra võib kontserni, millesse hageja kuulub, finantsvõimekust arvestades seada ohtu hageja rahastamise jätkusuutlikkuse või tuua kaasa tema turuosa olulise vähenemise.

[…]

51 Igal juhul ei ole hageja, vaatamata teatavatele raskustele esitada täpsed arvandmed varalise kahju kohta, välja toonud põhjusi, miks tal on võimatu määratleda, täpsustada ja tõendada dokumentaalselt sobiva võrdlusperioodi ajal saavutatud *piadina romagnole*'de müügi käivet ja suhestada see käive enda kontserni sama ajavavahemiku kogukäibega, mis hõlmab kõiki tooteid ja kogu majandustegevuse käivet, selleks et määrata kindlaks suhtarv, mis peegeldab tal tekkivat kahju asjaomase turu täieliku kaotuse korral.

52 Lisaks sellele on Üldkohtul hilisemas kahju hüvitamist käsitlevas kohtuvaidluses õigus hinnanguliselt (abstraktselt) välja arvutada hagejal tekkinud kahju, tuginedes tema turuosade ja tulu tõenäolisele arengule asjade normaalse käigu puhul (vt selle kohta kohtumäärus, 5.6.2013, Rubinum *vs.* komisjon, T-201/13 R, EU:T:2013:296, punkt 50). Kahju suuruse kindlaksmääramisel võib Üldkohus nimelt sõltumatult hinnata faktilisi asjaolusid ning tal on lai kaalutlusruum hüvitamise ulatuse kindlaksmääramise meetodi valikul (vt selle kohta kohtuotsus, 21.2.2008, komisjon *vs.* Girardot, C-348/06 P, EKL, EU:C:2008:107, punktid 72, 74 ja 76). Käesoleval juhul saab Üldkohus piirduda isegi keskmistel statistilistel alusandmetel põhineva arvestusega, kuivõrd hageja peab esitama tõendid arvandmete kohta, millel see arvestus põhineb (vt selle kohta kohtuotsus 28.4.2010, BST *vs.* komisjon, T-452/05, EKL, EU:T:2010:167, punkt 168 ja seal viidatud kohtupraktika).

[…]

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHTU PRESIDENT

määrab:

1. Jätta ajutise meetme kohaldamise taotlus rahuldamata.

2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.

24. aprillil 2015 Luxembourgis.

Allkirjad